

કઊરવ પાંડવનો સલોખો

સરવે ભાઈઆના ઉપયોગ સારૂ
દોહરો.

ઘડર ગઢ જો. વાસઢે જરમપુરી ગામ;
ઝોડીય સદસ્થ વિપ્ર ત્યાં, તોઢે આનંદરામ.

જપાતી પ્રસિદ્ધ કરનાર
આઠ ચઠ ઠાકર.

મુંજઈ

“પારસી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ”

સંવત ૧૯૪૩

કિંમત બે આના.

સામગ્રી લેનારને કમીશનથી મળશે.

શ્રીગણેશાયેનમઃ

દુઃદાગો દુઃખ ભંજનો,
સદાય આગે વેશ;
પ્રથમ પેહલો સમરીઝ્ય,
ગવરી પુત્ર ગણેશ.

આ ગ્રંથ સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમાણે
સરકારમાં લેક નોંધાવી રેજીસ્ટર કરાવ્યો છે.
માટે પ્રસિદ્ધ કર્તાની પરવાનગી સિવાય
કોઈએ પણ આ ગ્રંથ છાપવો
અથવા છપાવવો નહીં.

સૂચના.

ભાઈઓ જરૂર વાંચી જુઓ.

સરવે ભાઈઓને હું નમનતાઈ પૂર્વક જાહેર કરું છું કે,
“ કઊરવ પાંડવના સલોખા ” વિષે સરવે ભાઈ-
ઓને ઘણી તરેહની હરકતો પડતી હતી, અને કેટલેક ઠેકા-
ણે તો મુદ્દલ ખોલતાજ નહીં હતા, અને કેટલેક ઠેકાણે ખો-
લે તો ઘણુંજ અશુદ્ધ ખોલતા હતા, એવું મેં મારી નજરે
જાયેલું વાસ્તે ફક્ત એક નજીવી કિંમતમાં રત્ન જેવો અ-
ને કિંમતી વખતે કામ આવે એવો આ ગ્રંથ છપાવી પ્ર-
સિદ્ધ કર્યો છે. કેમકે સલોખા તો ઘણી જાતના છે, તેના સલો-
ખાતો રજપુત, કુણખી; તથા તેવીજ બીજી હલકી વરણમાં
ખોલાયછે પણ શ્રેષ્ઠ જાતમાં તો ફક્ત “ કઊરવ પાંડવ
ના સલોખા ” ખોલાયછે તેમજ દીન પર દીન આગ્રે
સલોખાનું માહાત્મય વધતું જાયછે, અને બીજા મોટા મોટા
ગામોમાં પણ તેના વધારો થાયછે. વળી કેટલેક ઠેકાણે હરક-
તો પડતી, ખરી વખતે એક બીજાની ઓશિઆળી રાખવી
પડતી, માટે કેટલાક ભાઈઓની ખાશ ફરમાશથી આ ગ્રંથ

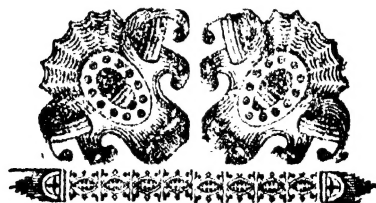
મેં મારી અલ્પ બુદ્ધિથી શુદ્ધ કરી અને આપણી ઐદીય સ હસ્ત ન્યાતને તથા સરવે ભાઈબંધો ને અર્પણ કરું છું. માટે ભાઈઓ મેહરબાની કરો સૌથી બનતો આશરો આપશો એ વી આશા રાખું છઉં.

લા૦ સૌનું ભલું ઇચ્છનાર

આ એ ચોપડી મુખે બાહાર કોટ ભુલેશ્વર આગળ કુલ ગલીમાં મોદીની ધર્મશાળામાં બીજે માળે હમારે ત્યાંહાં થી મળશે.

ઠાકર આનંદરામ અત્રભુજ ભરમપુરી વાળા.

શંવત ૧૯૪૩ ના કાર્તિક શુદ્ધ ૧૪ બુધવાર.

શ્રી

ક ઉરવ પાંડવનો સંલોખો.

સરસ્વત સ્વામી કરૂં રે પ્રણામ
આપો અક્ષર મા મુરખ અજાણ
હીંગળાજ હરસિદ્ધા બહુચરાં જાણી
અંખા તુળજા પાલાગઢ કાળી
એકલંક ઉટડીઆ આશરો તારો
કુખેર કળનાથ કળીજીગને વારો
દેશ દુનીયામાં પ્રાદ્યણને અઢકુ
ભણવુ મુકીને અણુરી બકવુ
કઉરવ પાંડવનો કહું સંલોખો
એકે મંને તે સાંભળજો લોકો
કઉરવ પાંડવ તે હસ્તીનાપુર ધણી
પાંડવોને ભક્તિ ભગવાંનની ધણી
પાંડવોને ઘેરે કપાળ પધારયા
ભીમ શેલડી ખાવાને લાવ્યા

શેલડી છોલતા આંગળી કપાણી
 પાસે બેઠાં છે દ્રોપદી રાણી
 ચીર શાડીને બાંધીએ પાટો
 સલામાં કરે દુરીએધન વાતો
 પાંડવોને ઘેરે ભરવાડી આવ્યો
 સાથે ઓવાળોઆ બે આરેક લાવ્યો
 તે દેખી પાંડવ ઘેલા ને થાય
 તેનાં તે પ્રાકૃત શાંશાં કેહવરાય
 મામે ભાર્યોને પુતના માશી
 અડધી રાતે તે ગયો ગોકુળ નાશી
 મથુરાં મુકીને દ્વારીકાં વાશી
 રાણી રૂક્ષમણી લઈ ગયાં નાશી
 આવોને આપણુ મળવાને જઈએ
 કાલે નોંતરૂ જમવાનુ કહીએ
 પાંડવોને ઘેરે દુરીયોધન આવ્યો

કચેરી આગળ કાચ ઢળાંચો
 ઢળાંચો કાચ જાણુ ને પાણી
 લુગડાં લીધાં ઉશરાં તાણી
 સામાં ખેઠાં છે દ્રોપદી રાણી
 નજરે નોઘને ખોલીઆં વાંણી
 અંધેના અંધે દ્રોપદી કહેછે
 કાચ પાણીનુ પારખુ નહી લેછે
 દ્રોપદીનાં વચન સાંભળીઆં વીરે
 મનમાં તેને નવ રહી ધીરે
 ન ગયો આઘો ને વળીઆ પાછો
 ભોસે ભાવે તે નીવડીઆ કાચો
 કાઠુ કટારી મારીને મરૂં
 દ્રોપદીઆ મારૂં માન્ય ઉતારૂં
 ચડાવે બાંધ હંતને ઘરડે
 ચડાવે રીસ મુછ ને મરડે

આતે દાજડીઝો ક્યારેઝોલાશે
 જ્યારે પાંડવ વનમાં જશે
 કૌવરવે મલીને કરોરે વીચાર
 બાંધો તરવારો ચારજીવની હાર
 એમ વીચારી આવીઆ તાંહાં
 પાંચ પાંડવ બેઠાછે જાંહાં
 આવી કરીને દુર્યોધન કહોછે
 બેના મનમાં તે કષ્ટ રેહોછે
 તમે એકલા આપણે શો આંટો
 તમે કાં રાજો હુઈડામાં આંટો
 માસીઆઈ પીતરાઈ આપણુ એક
 લડીએ જીતીએ આપણું પેટ
 આવોને આપણુ શોગટો રમીએ
 હારયા જીતાની પરઠણાં કરીએ
 રાજ હારો તો ઘરનીરે નારી

ઝિંચી વાતો તે કોરવે હિચારી
 ભોલો યુધીષ્ઠર રમવાને બેઠા
 પાંડવોની સાથે નહોતા કોઈ કદા
 અવળાના સવળા શવળાનાં અવળા
 પાંડવોના ફીવસ આવ્યા છે નળળા
 કૃષ્ણ અરજ્યુનને આગળની પ્રીતી
 રામના માંડી નહીં કોઈ સાથી
 યાગ પથરની પાણીમાં બાંધી
 કૃષ્ણ અરજ્યુનથી પ્રીતી ન સાંધી
 તે રે ફહાડાની કૃષ્ણને આંટી
 આજ થઈ બેઠો દુરીઆધન મોટી
 કઉરવ જીત્યા ને પાંડવ હાર્યા
 દેશ નીકાલ કરવાને ધાર્યા
 ચડાવી રીશ દુરીઆધન બોલ્યા
 ઉઠોને ભાઈ વેલા ને વેલા

જાઓરે દ્રૌપદીને સભામાં લાવે
 આને આખ્યો છે આપણો દાવો
 સભામાં લાવી કરોરે ઉઘાડી
 ઐણીએ મારી ઇજત પાડી
 સકુની દુશાશન તેડવા ગયા
 રાજ હારીને પાંડવ રહ્યા
 હાથે પકડીને દ્રૌપદી તાણ્યાં
 રેંતાં રજલતાં સભામાં આણ્યાં
 ભીષ્મ દ્રૌણને કરણ ને જન
 દીઠાં દ્રૌપદી ને ઉઠ્યા આશન
 દુરીઓધન કહોછે કરોરે ઉઘાડી
 ઐણીએ મારી ઇજત પાડી
 એવું સાંભળી દ્રૌપદી વીચાર્યું
 હવે તો મરણ નજીક આવ્યું
 ધાએ સાંભળીઆ શોકયના વીર

મારા તણાવે દુરઝોધન ચીર
 હાસી તમારો ઘડીઝે ન અળગી
 લાજ હુમારી તમેને વળગી
 દ્રૌપદીની વારે શામળીઝો ધાયા
 ચીરની ગાંધી ગાંઠડીઝો લાવ્યા
 લીલા પીળાને કરમદીઝા કાળા
 દક્ષણ કેસરીઝા રાતા રંગાળા
 દરીઝાઈ પીતરાઈ મુલતાંણી જાતો
 દક્ષણી ચીરોમાં કુંજરની ભાતો
 તાંણુતાં ખેચતાં દુશાસન હાર્યો
 આવી ગાંધારી કુવરને વાર્યો
 ગઈ હૃદયઝાની લેલાટ પુટી
 સોઝે ભાઈઝોની વારજ ઉઠી
 દ્રૌપદીને ગાંધારી કરે વીનંતી
 ધન ધન તુ તો દ્રૌપદી સતી

વારે વારે શુ કહું રે મુખેથી
 તારા સરીખી કુળમાં નથી
 આવોને વહુજી ધરમાં પધારે
 જીનાં ઉતારી નવાં તે પેહરે
 ઉતર્યા વાગા તે હમારે કોણ પેહરે
 સોકલાવો સો સો ભાઈજીને ઘેરે
 પેહરે જ્યાઠને કરેરે કસોલ
 દ્રોષદીને પુરે શ્રી રણછોડ
 પ્રરી દુરીજીયાધન વાંણી જ્યાચરીજ્યા
 અતી અહંકારી ગરવે તે ભરીજ્યા
 જાવોરે પાંડવોને અહીઆંથી કહાડો
 શેહરમાં ન રહે આજીને દહાડો
 પાંડવોને ઘેરે ચોકીયો મુકાંણી
 ભીડયાં તાળાંને દરવારે કુચી
 હસ્તીનાપુરથી પાંડવો આદ્યા

આગલ જઈ બેઠા વડની છાયા
 હરે પ્રભુજી કેમ રહેશે ધરમ
 વંન ભોગવવું અરજીનને કરમ
 દ્રોપદી કહેછે કાં બોલો આમ
 વંન ભોગવીયું લક્ષ્મણને રામ
 સતી સીતાને મહા દુઃખ પડીયું
 ધીરજ રાખી સરવે તે સહીયું
 રાજા નળને દમયંતી રાણી
 અરથે વચ્ચે તે વંનમાં ન થાણી
 તારામતિ ને હરિશ્ચંદ્ર રાણી
 રોહીદાસ કુવર કાશીમાં વેચાણી
 મોટા લોકોને હાથ કશાલા
 ઉઠયા પાંડવ વંનમાં ચાલ્યા
 જળનું આશ્રમ જોઈને રહીયા
 તીહાં પછવાડે કઉરવ પડીઆ

ત્રીજે પહોરે તે રૂપી મોકલીયા
 આવ્યા રૂપી તે પાંડવને મળીઆ
 પાત્ર પખાળી પાડીયું ઉંધું
 દ્રોપદી કહ્યું હવે શું સંધું
 ભુખ્યા રૂપીને ચડીયો કાળ
 બળતામાંડી તે હવે શું બાળ
 જાઓરે રૂપીજી મધ્યાનો કરવા
 રસોઈ કરું છું તમારે જમવા
 અરોય પાત્ર તે આવેરૂ તાણા
 પ્રેરવીને જુઓ ચોંટયો છે દાણા
 ભાણું પાત્ર શામળીએ ચોંટાડ્યું
 રૂપીઓનું માણસ બેઠું જમાડ્યું
 તરપ્યા રૂપી ને થયા રળીયાત
 જમીને ઉડ્યા તે ભરી ભાત
 આશીસ દેઈને રૂપી પરવરીયા

કહિરવે અમને કપટે મોકલીયા
 ત્યાંથી પાંડવ આગળ ને આદ્યા
 દેશો દેશમાં શરે મંન માદ્યા
 પાંચે પાંડવ ને છઠાં દ્રૌપદી
 કહિરવથી છાનાં શરે વીગતેથી
 બાર વરસ તે વંન ભોગવીયું
 તેમુ વરસ અધુરૂ રહ્યું
 રહેલું છાનું ને ન જાણે કોઈ
 એવો વિચાર કર્યો મંનમાંહી
 સરવે મળીને કર્યો વિચાર
 કીયા દેશમાં જલું નિરધાર
 આલોને આપણુ વધરાટ જઈએ
 જુજવાં સ્વરૂપ લઈને રાહીએ
 સમરી ઉપર મુક્યાં હથીયાર
 તક્ષક નાગ મુક્યો રખવાળ

ચુધીદરે લીધી વીપ્રની કાય
 મુખે ગુણ ગોવિંદના ગાય
 જઈ વર્ધરાટને આશીસ દે છે
 સામા સામી તે ભેટજ લે છે
 કહોને ભટજ કયાંથીરે આવ્યા
 પત્ર સમાચાર કોના તે લાવ્યા
 વળતો ચુધીદર જવાળ દે છે
 પુછે તેનો તે ઉતર કહે છે
 હુતો પાંડવોની પાસે તે રહેતો
 વેદ પુરાણની વારતા કહેતો
 લાવ્ય ને પુત્રી તારી ભણાવું
 કંક રૂપી તે હુય કેહેવડાવું
 અરજીને લીધું વ્યંડલનું રૂપ
 નર નારીનું લીધું સ્વરૂપ
 સિંદુરનું ટીલું ઘુટા છે કેશ

પવાઈતણા લીધો છે વેશ
 હાથમાં ત્રીશુળ ડાકલું વાગે
 બહુચર માનાં ગીતજ ગાવે
 સભામાં આવ્યા સહદેવ નૌશી
 બગલમાં પોથી દીપાણું ખાશી
 નવે ગ્રહોના વરતાશ વરતું
 પાંડવોનું મારે વરશાન હતું
 નીકુળ આવ્યા છે ચાચુક અસવાર
 જઈ વધરાટને કર્યો જ્યહાર
 આવોને ભાઈ તમે ક્યાં રહો
 તમારું નામ હોમોને કહો
 હું રે પાંડવોના અશ્વ ખેલંતો
 વાંકા તોરીને પાધરા કરતો
 અશ્વકળાના ભેદ ને જાણું
 એમાં અચંખો શું રે વખાણું

ભીમ આખ્યા છે ચાટુવો સાહી
 કુટે કાયા ને કોણુ રે તું ભાઈ
 હું રે પાંડવોનું રસોડુ કરતો
 પાકની વિદ્યા નહીં વિસરતો
 તળ્યાં સુતળ્યાં તરકારી ભાઈ
 પાંડવોની માછ થતી તે રાછ
 દ્રૌપદી રાખતી માફ તે માન્ય
 વાણુ વોખવાઈ માફ છે નામ
 રાજ લોકોમાં દ્રૌપદી ગયા
 વઈશટ રાણી બેઠાં તે થયાં
 આવોને બાઈ ઘરમાં પધારે
 કોણુ પુરૂષ કંથ તમારે
 હું રે પાંડવોની સૈરંધ્રી દાસી
 દ્રૌપદીની હું વેણુ ઓળાતી
 સરવે બોલો તે સૈરંધ્રી બોલું

પાડવોના ઘરનું માણસ મોટું
 ઐમ કહ્યું છે વધરાટ રાણી
 દ્રોપદીની આંખે ભરાણું પાણી
 ઐવી રીતે રહ્યાં સહુ કોઈ
 મંનની વાતો જાણે ન કોઈ
 રાજા દુરીઆધન પડીઆ પુઠે
 મોકલીયો દુતે તેણે ત્યાં નેટે
 સભામાંહી તે મુકીયું બીડું
 ઉઠયો નેમુત પલવંતુ ભીડયું
 શીખ માગીને નેમુત જાય
 સામી લલાટે છીકજ થાય
 ખંખાત માળવા ઉજ્જન અજમેર
 હસિણ ગુજરાત નેપુર જુનેર
 નાઈ પ્રથવી ને ન મળ્યા પાંડવ
 ઉતરવા માંડયો તેનો ત્યાં ગરવ

ન મળ્યા પાંડવ ને હવે શું કરવું
 એક વર્ષરાટ નોવું તે રહ્યું
 વર્ષરાટ શેહરમાં નેમુત ગયો
 જઈ સભામાં ઉભો તે રહ્યો
 કઈએ કહ્યું ક્યાંથી તું આવ્યો
 આવડાં પુતળાં ક્યાંથીરે લાવ્યો
 તારાં પુતળાં છોડી નંખાવું
 સોએ લાઈએનો લાઈ કહેવડાવું
 એટલે નેમુતે થાપડી કાંધું
 ઊંટની કોટે અકરૂ પાંધ્યું
 સામા સામી બે લડ્યા હજુર
 ભીડ્યો કહ્યો ને કીધો ચકચુર
 હરે પ્રભુજી હવે કેમ થારો
 પુતળાં ભેગુ પુતળુ અંધારો
 નેમુત કહ્યું મુખેથી વાંણ

મળીયો નહીં ભીમ નીરવાણુ
 જઈને પુછો ને પક્ષ તમારી
 આહીં યાંતો સરવે રહ્યાં છે હારી
 આઁયો વાણુવો નેમુતને દીઠો
 આ શું તોશન લઈને બેઠો
 ઘોચોના દર નથી તે દીઠો
 તને ભોરીંગ નથી સાંપડીયા
 જઈને પુછો તે કઈયાને વાત
 તેણે જોયા છે માહરા હાથ
 એમ કહીને દીધી છે ગાળ
 તેથી ભીમને ચડીયો કાળ
 જઈને નેમુતનું બાંવડુ ઝાડ્યું
 હવે જીવતો તને નહીં મેશું
 ગડદા પાડુ નો કર્યો પ્રહાર
 ત્યાંહાં નેમુતને ભીમ ને મારે

સભેઃ માંડીથી સઉ કોઈ નાહું
 ઐટલે ભીમે ત્યાં મારી છે પાટું
 છત્યા ભીમને નેમુત ને હાર્યો
 ભુમી ઉપર નેમુતને પાડ્યો
 ઐટલી હસ્તીનાપુર જાણી છે વાત
 રાજા દુરીયોધન ઘસે છે હાથ
 મનમાં તેણે ત્યાં કર્યો વિચાર
 ભીમ વીના તે ઐને કોણ મારે
 ઉઠે સુસરમા સૈન્ય સંભાળે
 જઈને વધરાટનાં ઘેન ને લાવે
 ઉઠ્યા સુસરમા દદામુ દીધું
 જઈને વધરાટનું ઘેન ને લીધું
 વધરાટ રાજા વારે તે ચડીઐ
 સુસરમા સામે તીહાં ગરગડીઐ
 ઐના કુવર તે થયો આકળે

રથ વિના તે કેમ જાવું પાળો
 દ્રોપદી કહુછે વ્યંડલને તેડા
 લઈ વ્યંડલને રથ ન ખેડા
 આવ્યા વ્યંડલને રથ નોતરીઆ
 યોત્રા કુવર વારે તે ચડીઆ
 ચડયા અરજુન કેમ તે હારે
 સામેની પાસે કહરવ ખારે
 દીડું દળ ને કુવર ને ચળીઆ
 પાછે પગે તે કુવર વળીઆ
 વીર અરજુન સૂરો કહુવાય
 રથ ભેગો તે બાંધીઆ રાય
 વીર અરજુન દળમાં પેઠા
 આવી હનુમાન દ્રુપદે ખેઠા
 કરકડી પ્રથવી ને સરવે કોઈ જાણ્યું
 એકલા અરજુને સરવે કોઈ હાણ્યું

વીર અરજ્યુન નાંખે છે બાણ
 સહુ સાથને કરે છે બાણ
 કાંટે ભરાંણી પાઘડીએ લીધી
 દીંગણાં ગુથવા એાત્રાને દીધી
 વીર અરજ્યુન સમડીએ જાય
 પાંચે ભાઈ ત્યાં એકઠા થાય
 સમડી ઉપરથી શસ્ત્ર ઉતાર્યાં
 સર્વત્ર પાછાં અંગે સોહાબ્યાં
 સભા ભરીને ખેઠાછે ભાઈ
 છડીદાર ઉભાછે લાકડીએ સાહી
 કોઈ જાણે ખેઠા રાજા ના થઈ
 એવી વારતા વર્ણસાટ ગઈ
 કંક રૂપીને વાલુવોખવાસ
 નીકુળ સૈરંધ્રી આખક અવાસ
 એતો પાંડવને હવે શું કરીએ

ચાલોને આપણુ જઈને મળીએ
 એમ વિચાર્યું વઈરાટ રાય
 ચાલીને આવ્યા જ્યાં ધર્મ રાય
 ભેટયા પાંડવને ભાવેશું ભરી
 અભીમનને આપી યોત્રા કુવરી
 સોનાનો ટકો શ્રીફળ કહેવાય
 લઈને રાણી વઈરાટની જાય
 વઈરાટ રાણી આવીને અડીઆં
 જઈ દ્રૌપદીને પાચે તે પડીઆં
 કહેતાં સૈરંધ્રી અમે નવ લહ્યાં
 તમે અમારી વેવાણુ થયાં
 પુત્ર પરણાવવા વેહલેરાં વળનો
 કુટુંબ મીત્રને સાથે લાવનો
 વેદ મુખેથી પ્રાક્ષણુ ને ભણુ
 મોટે ઠેકાણુ દીકરી તે પરણુ

પ્રાણીયું ભાગ્યું સાચું તે મળીયું
 યોગી કુવરીનું નશીબ ફળીયું
 લઈ કન્યાને પાંડવ પરવરીઆ
 જઈ હસ્તીનાપુર વાડીએ ઉતરીઆ
 રોપ્યા ડંડ ને મુકી એધાણી
 દુરીએધને એ વારતા જાણી
 રાજા દુરીએધન ઘસેછે હાથ
 હવે પ્રભુજી શી થશે વાત
 આવી દુરીએધન બોલીએ અદકુ
 કરોને લેખુ એાધુ કે અદકુ
 તેણે પાંડવોને મહા દુઃખ હીધુ
 તેથી એકે નહી કારજ સીધુ
 કુરૂ ક્ષેત્રમાં રચી લડાઈ
 સામા ત્યાં ચડીઆ કઠિરવ ભાઈ
 ભારે યુદ્ધ ને થયું તે વાર

છેવટ થઈ છે કહિરવની હાર
 દુટયો ઘંટ ને ધંડું ચંપાણું
 નોગણી માનું ખયર ભરાણું
 ધંન્ય ધંન્ય તું શ્રી રમાનાથ
 પાંચે પાંડવનો ઉગાર્યો સાજ
 જઈને સામળીઝી નાચું ઉઘાડી
 ટાંટોડી અચ્ચું લીધું ઉગારી
 ત્રણ પોહડી ત્યાં રાજ ન કીધું
 અતિ પ્રેમથી ચલાવું લીધું
 ગોત્ર હુત્યાથી હીમાળે ગયા
 સંસાર છોડી તે વધકુંઠે રહ્યા
 ઝવેા વિસ્તાર પાંડવનો નહ
 ગાયે શીખે ને સાંભળે તેહ
 શ્રીકૃષ્ણ પુરે તે મંનના કોડ
 ખોલના સરવે શ્રી ન ને રણછોડ

દાહરો.

સહસ્રોખા ધૌરવ અને, પાંડવના જે આજ;
 શુદ્ધ કરી તૈયાર કર્યો, સૌ જનને કાજ.
 શંવત આગાણીસે અને, ઉપર ત્રેતાળીશ;
 સૌ વાંચ્યો હેતે કરી, નહીં રાખતાં રીશ.
 માશ કાલિકામાં વળી, શુકલ પક્ષ છે સાર;
 પ્રોત થકી પ્રાર્ણ થયો, ચૈદસને બુધવાર.
 ભૂલ પડી શુધારજે, કોઈ ન દશે ખોડ;
 એક વાર સૌ ખોલજે, જે જે શ્રી રાગુછોડ.
 ઇંડર ગઢ સોહામણો, વાસછે ભરમપુરી ગાંમ;
 ઐદીચ સહસ્ર વિપ્ર ત્યાં, તે છે આનંદરાંમ.

જાહેર ખબર

અગત્યની સુચના.

સર્વે ભાઈઓને નમનતાઈ પુર્વક જાહેર કરું છું કે. હવે થોડા દિવસમાં ઠાકોર સાહેબ શ્રી સૂરજમલનો સલોખો છપાશે, તેમાં કવિતા રૂપે મહારાજ સાહેબ શ્રી, કેસરીસિંહજીનું પણ બીઆન આપવામાં આવશે અને વળી ગુજરાતના ગામોનાં નામ પણ એક ઘણીજ રસીલી કવિતા રૂપે આપવામાં આવશે. માટે ભાઈઓ આ સલોખામાં નામ લખાયાં નથી માટે કેટલાક ભાઈઓની ખાસ મરજીથી આ સલોખામાં નામ લખાશું, માટે જેને નામ નોંધાવવાની પુર્ણ મરજી હોય તેમણે અમારા હેંડબીલ મંગાવી તેમાં સંધ કરવી. માટે ભાઈઓ આ તક ચુકી અને નજીવી કિંમતથી હારશો નહીં અને આ કામને પણ પુરતું ઉતેજન આપશો એવી આશા છે એન.

આગળથી નામ લખી મોકલનાર પાસેથી રૂ ૦) =

પાછળથી ખરીદ કરનાર પાસેથી રૂ ૦

જા.૦ આપનો બંધુ

આ.૦ચા.૦ ઠાકર.

